

Sygnatura akt IV U 172/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 28 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Świdnicy, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w osobie SSR Magdaleny Piątkowskiej

po rozpoznaniu w dniu 28 stycznia 2021 r. na posiedzeniu niejawnym w trybie art. 148¹ kpc

sprawy z odwołania K. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N. z dnia 13 marca 2020 r. roku, (...) (...)

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej w związku z pogorszeniem stanu zdrowia

I oddała odwołanie,

II zasądza od K. L. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N. kwotę 180 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w spełnieniu świadczenia- od dnia uprawomocnienia się niniejszego wyroku do dnia zapłaty.

UZASADNIENIE

Powód K. L. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N. wydanej w dniu 13 marca 2020 roku odmawiającej mu prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej- zespołu wibracyjnego pod postacią kostno-stawową w związku z pogorszeniem stanu zdrowia. W uzasadnieniu wskazał, że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego domagając się zmiany decyzji poprzez ustalenie, że obecnie uszczerbek na zdrowiu wynikający z w/w choroby zawodowej wynosi 40%.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi. W uzasadnieniu wskazano podstawę prawną zaskarżonej decyzji, tj. przepisy ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach społecznych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (Dz. U. z 2020 r., poz. 870 tj.). Organ rentowy podnosił, że powód miał dotychczas stwierdzony 25 % uszczerbek na zdrowiu z powodu choroby zawodowej- zespołu wibracyjnego pod postacią kostno-stawową. Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 5 lutego 2020 roku ustaliła, że stały uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z chorobą zawodową –zespołem wibracyjnym pod postacią kostno-stawową uległ zwiększeniu tylko o 5%, a zatem brak było podstaw do przyznania jednorazowego odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

U powoda K. L. decyzją Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w W. z dnia 5 sierpnia 2013 roku stwierdzono chorobę zawodową pylicę płuc, natomiast decyzją z dnia z dnia 15 maja 2014 roku stwierdzono chorobę zawodową zespół wibracyjny pod postacią kostno-stawową. Powód od 1982 roku do 2000 roku a następnie w latach od 2001 roku do 2004 roku, od 2006 roku do uzyskania prawa do świadczenia emerytalnego w 2014 roku pracował kolejno w Kopalni (...), w (...) Sp. z o.o. oraz w (...) s.r.o. Kopalnia (...) w Republice Czeskiej W w/w okresach powód był narażony na drgania mechaniczne oraz na pyły zwłókniające.

Decyzją z dnia 27 marca 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił powodowi przyznania prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu chorób zawodowych.

Sąd Rejonowy w (...) wyrokiem wydanym w dniu 18 grudnia 2015 roku w sprawie o sygnaturze akt (...) zmienił w/w decyzję organu rentowego z 27 marca 2015 roku w ten sposób, że przyznał powodowi K. L. prawo do jednorazowego odszkodowania i jego wypłaty z tytułu chorób zawodowych pylicy płuc i zespołu wibracyjnego w wysokości po 25% uszczerbku na zdrowiu i zasądza z tego tytułu od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w N. na rzecz powoda łączną kwotę 37850 zł. Podstawą wydania wyroku było ustalenie, że powód doznał 25% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową pylicą płuc oraz 25% uszczerbku na zdrowiu spowodowanego chorobą zawodową zespołu wibracyjnego.

Dowód:

-akta IV U 241/15 SR w Świdnicy.

Decyzjami z dnia 30 września 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówi powodowi prawa do jednorazowego odszkodowania w związku z pogorszeniem stanu zdrowia spowodowanego skutkami choroby zawodowej pylicy płuc oraz zespołem wibracyjnym w postaci kostno-stawowej.

Wyrokiem wydanym w dniu 29 stycznia 2019 roku w sprawie o sygnaturze akt (...) Sąd Rejonowy w (...) oddalił odwołania powoda od w/w/ decyzji organu rentowego z 30 września 2016 roku. Sąd wydał rozstrzygnięcie opierając się na dowodach w postaci opinii biegłego pulmonologa, z której wynikało, że uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z chorobą zawodową pylica płuc wynosi nadal 25% oraz opinii biegłego neurologa, który również ustalił, że uszczerbek na zdrowiu powoda wynikający z choroby zawodowej zespołu wibracyjnego pod postacią kostno-stawową nie uległ zwiększeniu i nadal wynosi 25%. Powód wywiódł od w/w wyroku apelację, która wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 12 czerwca 2019 roku (sygnatura akt (...)) została oddalona.

Dowód:

-akta (...)tut. Sądu.

Kolejną decyzją wydaną w dniu 13 marca 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił powodowi wypłaty jednorazowego odszkodowania z tytułu stwierdzonej choroby zawodowej – zespołu wibracyjnego pod postacią kostno-stawową. Podstawą wydania w/w decyzji było orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 5 lutego 2020 roku, w którym ustalono, że uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany skutkami stwierdzonej choroby zawodowej-zespołu wibracyjnego pod postacią kostno-stawową wynosi 30%, a zatem wzrósł jedynie o 5%. Wobec powyższego brak było podstaw do przyznania powodowi prawa do żądanego świadczenia.

Dowód:

-akta (...) Oddziału w N. w załączeniu.

Z punktu widzenia biegłego ortopedy uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z chorobą zawodową- zespołem wibracyjnym pod postacią kostno-stawową wynosi 25 % i nie uległ wzrostowi. Powód w czasie leczenia zgłaszał liczne skargi subiektywne na bóle stawów i bóle kręgosłupa. W badaniach MR kręgosłupa szyjnego stwierdzono zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego z wielopoziomową dyskopatią. Obecnie zmiany te nie powodują znacznych zaburzeń funkcji układu ruchu, nie stwierdzono objawów korzeniowych. W badaniu MR stawu barkowego stwierdzono częściowe uszkodzenia mięśnia nadgrzbietowego co może wynikać z powodu choroby zawodowej oraz z powodu normalnego procesu zużycia jakie towarzyszą wszystkim osobom w wieku dorosłym.

W badaniu przedmiotowym oraz w badaniach obrazowych jakie powód dostarczył na badanie przez biegłego nie stwierdzono zmian uzasadniających orzeczenie uszczerbku na zdrowiu ponad poprzednio orzeczone 25%. Prezentowane ograniczenie ruchomości w stawach barkowych i łokciowych nie odpowiada zmianom jakie opisano w

badaniach obrazowych. W badaniu MR nie stwierdzono zmian typowych dla barku zamrożonego. W badaniu E. z dnia 9 lutego 2017 roku nie stwierdzono znacznych zaburzeń przepływu w nerwach obwodowych.

Dowód:

-opinia biegłego ortopedy S. G. z dnia 21 października 2020 roku (k. 30-32).

Przy tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów, w tym z akt organu rentowego i dokumentacji medycznej powoda, gdyż żadna ze stron nie podważyła skutecznie ich prawdziwości i autentyczności. Częściowo stan faktyczny oparto na dołączonych aktach poprzednich spraw powoda. Ponadto stwierdzenie okoliczności istotnych dla rozpoznania sprawy wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłego ortopedy.

Bezspornym w sprawie było, że u powoda w 2014 roku stwierdzono chorobę zawodową – zespół wibracyjny pod postacią kostno-stawową. Ustalono również że stały uszczerbek na zdrowiu spowodowany skutkami w/w choroby zawodowej wynosił 25%. Istota sporu sprowadzała się do kwestii ustalenia, czy stan zdrowia powoda uległ pogorszeniu i w jakim stopniu procentowym.

Zgodnie z art. 12 ust 2 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2019 r., poz. 1205, ze zm.) jeżeli wskutek pogorszenia się stanu zdrowia stały lub długotrwały uszczerbek na zdrowiu będący następstwem wypadku przy pracy lub choroby zawodowej, który był podstawą przyznania jednorazowego odszkodowania, ulegnie zwiększeniu co najmniej o 10 punktów procentowych, jednorazowe odszkodowanie zwiększa się o 20% przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent uszczerbku na zdrowiu przewyższający procent, według którego ustalone było to odszkodowanie, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 2.

Jak wynika z opinii biegłego ortopedy S. G. uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z chorobą zawodową- zespołem wibracyjnym pod postacią kostno-stawową nie uległ zwiększeniu i nadal wynosi 25%. W toku leczenia powód zgłaszał liczne skargi na bóle stawów i bóle kręgosłupa, przy czym nie stwierdzono aby zarówno rozpoznane choroby zawodowe oraz zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa powodowały u K. L. ograniczenia w zakresie układu ruchu.

W ocenie Sądu kwestie podnoszone przez powoda w piśmie zawierającym zastrzeżenia do opinii biegłego stanowią jedynie polemikę laika i zawierają subiektywne stwierdzenia. Powód zarzucił biegłemu, że w istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy kwestiach minął się z prawdą, stwierdzając, że powód nie odczuwa dolegliwości o podłożu korzeniowym. Poparciem w/w stanowiska mają być wyniki badań MR z 2014 roku oraz z TK z 2013 roku. Powyższe badania nie miały jednak znaczenia w niniejszym postępowaniu, ponieważ były wykonywane na potrzeby wydania orzeczeń o stwierdzeniu chorób zawodowych. W niniejszym postępowaniu Sąd badał jedynie kwestię, czy od czasu poprzedniego ustalenia uszczerbku na zdrowiu powoda w związku z chorobą zawodową- zespołem wibracyjnym pod postacią kostno-stawową nastąpiło pogorszenie stanu zdrowia powoda prowadzące do zwiększenia uszczerbku o co najmniej 10%. Biegły jasno wskazał w swojej opinii, że OBECNIE nie stwierdzono objawów korzeniowych, rozpoznane choroby nie powodują znacznych zaburzeń funkcji układu ruchu. W związku z powyższym, z punktu widzenia ortopedy nie doszło do pogorszenia stanu zdrowia powoda, które stanowiłoby podstawę zwiększenia uszczerbku na zdrowiu wynikającego ze skutków choroby zawodowej.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do negowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłego. Tym bardziej, że wydana opinia zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające stan zdrowia powoda. Biegły szczegółowo przeanalizowała dostępną dokumentację medyczną dotyczącą zdrowia powoda i wykazały, że od czasu poprzedniego ustalenia uszczerbku na zdrowiu powoda w związku z chorobą zawodową- zespołem wibracyjnym pod postacią kostno-stawową nie doszło do pogorszenia stanu zdrowia powoda warunkującego zwiększenie procentowego

uszczerbku na jego zdrowiu. Biegły sądowy obowiązany jest orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego, zdaniem Sądu, sporządzonej przez biegłego opinii nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia powoda. Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiada biegły. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005r., II CK 572/04, Lex nr 151656). Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotów kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Dlatego też Sąd podzielił dokonane w opinii ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia ustalając, iż trwały uszczerbek na zdrowiu powoda spowodowany skutkami choroby zawodowej- zespołu wibracyjnego pod postacią kostno-stawową nie uległ zmianie.

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalono o czym rozstrzygnięto w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach z punktu II wyroku Sąd oparł na przepisie art. 98 kpc, według którego strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Kosztami tymi jest wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 180 zł wynikające z § 9 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 roku (t.j. Dz. U. z 2018 roku, poz. 265, z póź. zm.) oraz art. 369 i art. 481 k.c. Stąd Sąd zasądził od powoda A. R. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami ustawowymi w razie opóźnienia w spełnieniu świadczenia od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.